

Høringsuttalelse fra soknene og fellesrådet i Hol angående ny prostistruktur i Tunsberg bispedømme

Soknene og fellesrådet i Hol anerkjenner behovet for en omorganisering og færre prostier i Tunsberg bispedømme, men Hol mener at vi er avhengige av Hallingdal som eget prosti for en hensiktsmessig lokalkirkelig organisering.

1. Soknene og fellesrådet i Hol forventer en aktiv tilstedeværelse og kjennskap til lokale forhold fra prosten. Dette er en forutsetning for at prosten skal kunne bidra til et godt arbeidsmiljø, samarbeid og åndelige fellesskap, i henhold til gjeldende tjenesteordning. Nærhet er også en forutsetning for å kunne løse mange av de praktiske utfordringene som oppstår i hverdagen, i tillegg til bemanning og beredskap ved kriser.
Prinsipielt tenker rådene i Hol at det er riktig at prosten har en vesentlig andel menighets-tjeneste, og ikke gjøres til en fulltidsadministrator – tilsvarende mellomledere i skoler o.l. Administrasjon og ledelse forblir dermed lettere praksisnært og mer oppdatert.
Hallingdal prosti er blant de prostiene som har større utfordringer med rekruttering, og det er en tydelig forventning om at vår prost både prioriterer og realiserer riktig bemanning.
Hallingdal har også behov for at vedtaket i KM 09/25 om prostens medansvar for faglig utvikling av kirkefaglig ansatte tas på alvor.
2. Høringsdokumentet legger til grunn generelle og objektive kriterier, men disse er dessverre ikke dekkende for å beskrive den reelle virkeligheten: Hol har eksempelvis alene 7 kirker og 3 sokn med et areal som er nesten like stort som hele Vestfold fylke. Hol kommune har 4500 faste innbyggere, men det er opptil 40.000 besøkende bare i Hol, og over 100.000 mennesker kan befinne seg i Hallingdal på samme tid. Gjennomsnittlig har Hol ca. 12.000 mennesker innom kommunen, og helse, beredskap m.v. dimensjoneres i forhold til reelt antall personer innenfor kommunegrensene. Disse tallene bør også hensyntas ved fastsetting av prostigrenser - sammen med antall årsverk/ansatte, areal og innbyggere/medlemmer.
Hønefoss som nytt prostesete vil bety en reisetid t/r på 5 timer og 330 km i avstand til Geilo. En slik reisebelastning vil neppe være bærekraftig for en felles prost, og generelt mener vi at vedlagte ROS-analyse overdriver gevinstene som en prosts ledelse via Teams kan gi.
Merkostnadene til reise og overnatting burde også vært estimert i høringsdokumentet, tilsvarende estimert lønnsbesparelse ved omorganisering.
Prostigrensene bør ikke minst ta hensyn til eksisterende kommunale regionsinndelinger, som Ringeriksregionen, Kongsbergregionen, Hallingdal osv.
3. Et sammenslått prosti med Hallingdal og Ringerike (Alt. 4) fremstår som lite bærekraftig, og lite tjenlig, selv dersom hele Eiker overføres til Kongsberg (Alt. 5). Selv med bare 8 årsverk i Hallingdal prosti mener vi at store avstander, høye besøkstall og regionens geografiske egenart tilsier at Hallingdal bør bestå som eget prosti. Allerede i dag har det blitt nødvendig å dele inn i ulike samarbeidsområder, med øvre og nedre Hallingdal, for å redusere reisetid. Både Alt. 6 med deling av Eiker og Alt. 1 med sammenslåing av Larvik og Sandefjord fremstår som klart mer hensiktsmessige og realistiske alternativ enn Alt. 4 og 5.
4. Lokalt fremhever mange at det er mer naturlig å se på samarbeid med Numedal, og spesielt Nore og Uvdal, fremfor sammenslåing med Ringerike og Sigdal/Krødsherad. Numedalskommunene er forholdsvis like Hallingdalskommunene i størrelse og struktur, og det er mange historiske samarbeid mellom dalførene. I dag har numedalskommunene imidlertid en tydelig tilhørighet til Kongsbergregionen som vil være vanskelig å bryte opp.

5. Naturlige regionsinndelinger vil være essensielt for at menigheter og ansatte skal forstå logikken i en ny prostiinndeling. Prostene må også få ressurser nok til å håndtere de daglige utfordringene og løse sine oppdrag i henhold til gjeldende forordning – det er få ting som er så kostbart som de konfliktene som kan oppstå som følge av manglende ressurser og lederskap. Vedlagte ROS-analyse fremstår dessverre som en lite gjennomarbeidet skrivebordsøvelse, med litt tilfeldige punkter og tendensiøse tiltaksbeskrivelser.